Міністерство освіти і науки України
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Придніпровський інститут ПрАТ "ВНЗ "МАУП", (м. Кременчук)
Університет економіки (м. Бидгощ, Польща)
Ґданська політехніка (Politechnika Gdańska) (Ґданськ, Польща)
Вища школа внутрішньої безпеки (м. Лодзь, Польща)
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
Криворізький національний університет

II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Матеріали конференції

22 лютого 2024 р.

Кременчук
2024

УДК 332.1(477)(082)
А43

Організаційний комітет конференції:

Михайло Гончаренко (голова), д-р екон. наук, доц., віцепрезидент МАУП (м. Київ)
Вадим Татарінов (заступник голови), канд. екон. наук, директор Придніпровського інституту МАУП (м. Кременчук)
Сергій Храпатий, д-р фіз.-мат. наук, проф., віцепрезидент МАУП (м. Київ)
Ірина Капеліста, канд. наук з держ. упр., директор Центру організації наукової роботи та інновацій в освітньому процесі МАУП (м. Київ)
Izabela Balynska, Dr., Professor, Vice-Rector for Didactics, University of Internal Security (WSBW) of Łódź
Iryna Klimkova, Dr., Professor, Vice-Rector for Foreign Studies and International Cooperation, University of Internal Security (WSBW) of Łódź
Marzena Sobczak-Michałowska, Dr., Professor, Vice-Rector for International Relations, University of Economy (WSG) of Bydgoszcz
Svitlana Kashuba, Dr, Professor, Director of the European Institute, University of Economy (WSG) of Bydgoszcz
Цезар Марконетті, проф. статистики, Університет Буенос-Айреса (м. Буенос-Айрес, Аргентина)
Ольга Маслак, д-р екон. наук, проф., КрНУ ім. Михайла Остроградського (м. Кременчук)
Юлія Заволока, канд. екон. наук, доц., заступник директора із забезпечення якості освітнього процесу та наукової діяльності, доц. кафедри міжнародних економічних відносин та адміністрування Придніпровського інституту МАУП (м. Кременчук)
Аліна Єфременко, канд. екон. наук, доц., завідувач кафедри міжнародних економічних відносин та адміністрування Придніпровського інституту МАУП (м. Кременчук)
Юлія Малашенко, канд. екон. наук, доц. кафедри міжнародних економічних відносин та адміністрування Придніпровського інституту МАУП (м. Кременчук)
Валентин Гноєвий, канд. екон. наук, доцент, завідувач кафедри економічного проєктування та маркетингу Придніпровського інституту МАУП (м. Кременчук)
Лариса Олексієнко, канд. пед. наук, завідувач кафедри соціальної роботи та мовної підготовки Придніпровського інституту МАУП (м. Кременчук)
Євген Афанасьєв, д-р екон. наук, проф., проф. кафедри менеджменту і адміністрування Криворізького національного університету (м. Кривий Ріг)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

А43 **Актуальні проблеми та перспективи соціально-економічного розвитку регіону в умовах сучасних глобальних викликів:** матеріали ІІ Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (Кременчук, Придніпровський інститут МАУП, 22 лютого 2024 р.) / за заг. ред. В. В. Татарінова. 2024. 423 с. : іл. Бібліогр. у кінці ст.

До збірника включено тези доповідей учасників, які досліджують актуальні проблеми економічного, соціально-культурного, інвестиційного та інноваційного розвитку економіки регіону.

УДК 332.1(477)(082)

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2024

О. І. МАСЛАК, Я. Ю. ЯКОВЕНКО, І. В. ДОМАНЕЦЬКИЙ
Значення кібербезпеки у формуванні цифрової економіки *235*

О. І. МАСЛАК, Я. Ю. ЯКОВЕНКО, О. І. ДУБОВИК
Конфлікти в організації та методи їх врегулювання *237*

У. О. МАТЛАЙ
Аутоагресія та її профілактика *239*

Г. Є. МЄНЯЙЛОВА
Взаємодія маркетингу та логістики в управлінні товарними запасами торговельного підприємства *240*

О. О. МЄНЯЙЛОВ
Удосконалення кримінально-правових наслідків за сприяння агресії *242*

В. В. МИКИТЕНКО
Детермінанти просторової організації господарських систем територіальних утворень *244*

Л. Г. МИХАЛЬЧИШИНА, Л. О. ВОЛОНТИР
Мале підприємництво в Україні в умовах сучасних викликів та загроз *246*

К. В. МІЛЬОНУШКІН
Підвищення якості персоналу як фактор конкурентоспроможності підприємства *248*

І. В. НАЗАРЕНКО, П. А. СТЕГНІЙ
Асертивна поведінка як основна психологічна складова діяльності менеджера *250*

П. А. НАМОЙЛИК, А. А. ШКОДИЧ
Банкрутство підприємств в Україні: проблеми виникнення та ефективні шляхи подолання *252*

М. М. НЕГРИЧ
Зарубіжний досвід забезпечення державно-приватного партнерства *253*

Д. В. НИРКОВ, М. В. СІДНЕНКО
Фактори підвищення ефективності діяльності підприємства *255*

Є. О. ОЛЕКСІЄНКО
Причини дитячої безпритульності в Україні *257*

Л. А. ОЛЕКСІЄНКО
Мотивація волонтерської діяльності *258*

Л. А. ОЛЕКСІЄНКО, Т. Ю. СКРИПНИЧЕНКО
Особливості соціальної роботи з внутрішньо переміщеними особами *260*

Л. А. ОЛЕКСІЄНКО, О. М. ХОМА
Технології соціальної роботи із сім'ями військовослужбовців в умовах сьогодення *262*

О. В. ОРЛИК, Ю. М. РЕБЛЯН
Напрями використання штучного інтелекту у сфері туризму *264*

деякий час всі відкриті справи про банкрутство були замороженні через призупинення роботи судів та приблизно через чотири місяці суди відновили свою роботу і всі справи було відновленно.

Кількість відкритих справ про банкрутство постійно змінюється. Так за статистикою за 2021 рік було відкрито 770 справ про банкрутство. А вже після повномасштабного вторгнення у 2023 році було відкрито 565 справ про банкрутство. У порівнянні 2021 з 2023 роками то можна побачити, що кількість справ про банкрутство після повномасштабного вторгнення зменшилося.

За останні роки дуже сильно зросла кількість банкрутства комунальних підприємств в Україні. За статистикою за останні 10 років близько 1400 комунальних підприємств стали банкрутами. Найбільший кількість комунальних підприємств збанкрутувало у 2021 році. А лідером серед областей України з банкрутства КП є Дніпропетровщина Київщина, Львівщина, Харківщина та Одещина.

Науковий керівник:
Ю. А. Малашенко, канд. екон. наук

М. М. НЕГРИЧ
канд. наук з держ. упр
ПрАТ "ВНЗ "МАУП"

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Інші країни та організації дають вузько-юридичні формулювання, які можна використовувати у правозастосовчій практиці (Україна). Одні говорять про необхідність поділу ресурсів та ризиків, інші це питання опускають, надаючи більше свободи у трактуванні поняття ДПП. Все це різноманіття визначень державно-приватного партнерства свідчить про вплив культурних та історичних факторів на форми реалізації ДПП у конкретних країнах, а також на рівень регулювання ДПП у цих країнах (використання спеціального, універсального чи казуального законодавства).

Так, у Великобританії ДПП визначають як "механізми, що характеризуються спільною роботою державного та приватного секторів". У найширшому розумінні вони можуть охоплювати всі види співробітництва в рамках взаємодії між приватним та державним секторами, включаючи спільну роботу та спільний розподіл ризиків для реалізації політики, послуг та інфраструктури. Найбільш поширеним типом ДПП у Великій Британії до 2018 р. була "Приватна фінансова ініціатива" (PFI), яка є "угодою, відповідно до якої державний сектор укладає з приватним сектором контракти на купівлю послуг, які

зазвичай отримують від інвестицій в активи, на довгостроковій основі, часто від 15 до 30 років" [1].

США: "закріплена в договірній формі угода між державою та приватною компанією, що дозволяє останньої у узгодженій формі брати участь у державній власності та виконувати функції, що традиційно лежать у сфері відповідальності державної влади". Така угода зазвичай передбачає наявність контракту відповідного урядового агентства із приватною компанією, предметом якого виступають реконструкція, будівництво об'єкта державної власності та/або його експлуатація, управління тощо. Основні права власності щодо цього об'єкта не змінюються, і навіть після передачі об'єкта приватної компанії залишається його власником. Термін ДПП визначає широкий спектр відносин в діапазоні від більш менш простих контрактів, за якими приватна компанія приймає на себе певні ризики і погоджується на систему штрафних санкцій, до комплексних, технічно складних проектів, що включають будівництво, модернізацію, експлуатацію об'єктів та управління ними [2].

Нідерланди: "форма співпраці між урядом та бізнесом (у багатьох випадках також за участю НУО, профспілок та/або освітніх установ), в якій вони погоджуються працювати разом для досягнення спільної мети або виконання конкретного завдання, спільно приймаючи на себе ризики та відповідальність та поділяючи свої ресурси та компетенції" [1].

Індія: "угода між державною або казенною установою або державним підприємством, з одного боку, та приватним підприємством, з іншого боку, для надання державних активів та/або пов'язаних з ними послуг у суспільних інтересах за допомогою інвестицій, що здійснюються приватним підприємством та/або управління ним протягом певного періоду часу, за наявності суттєвого поділу ризиків із приватним сектором, а також коли приватний сектор отримує платежі, пов'язані з результатами діяльності та відповідними певним, заздалегідь встановленим та вимірюваним стандартам ефективності" [1].

ПАР: "контракт між державною установою/муніципалітетом та приватною стороною, в якій приватна сторона приймає на себе суттєві фінансові, технічні та операційні ризики при проектуванні, фінансуванні, будівництві та експлуатації проекту" [1].

Танзанія: "угода між суб'єктами державного та приватного секторів, відповідно до якої приватні суб'єкти ремонтують, будують, експлуатують, обслуговують та/або керують об'єктом повністю або частково відповідно до виробничих специфікацій". Приватна особа приймає на себе пов'язані з цим ризики протягом значного періоду часу і натомість отримує вигоди/фінансову винагороду відповідно до погоджених умов, які можуть бути у вигляді тарифів або зборів з користувачів. Таким чином, ДПП — це спільне підприємство, засноване на досвіді кожного партнера і яке найкраще задовольняє чітко визначені суспільні потреби за допомогою найбільш адекватного розподілу ресурсів, ризиків та винагород [1].

Перу: "форма участі приватного інвестора, яка включає експертизу, знання, обладнання, технології та розподіл ризиків і ресурсів, переважно приватних, з метою створення, розвитку, вдосконалення, експлуатації або підтримки

державної інфраструктури або надання державних послуг та/або надання послуг, пов'язаних з тими, які потрібні державі, а також для розробки проектів прикладних досліджень та/або технологічних інновацій" [1].

Джерела

1. Public-Private Partnerships and the 2030 Agenda for Sustainable Development: Fit for purpose? (2016). UN-DESA, WP No. 148.
2. U.S. Department of Transportation (2022). *Report to Congress on Public-Private Partnerships*. URL: https://rosap.ntl.bts.gov/view/dot/28035

Д. В. НИРКОВ,
М. В. СІДНЕНКО
Придніпровський інститут ПрАТ "ВНЗ "МАУП".

ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У ринковій економіці конкурентоспроможність підприємства багато в чому залежить від ефективності його діяльності, тобто здатності досягати своїх цілей та очікувань споживачів шляхом оптимального співвідношення між досягнутими результатами та витраченими ресурсами в інвестиційній, фінансовій та виробничій діяльності.

З багатьох класифікацій чинників, які впливають на ефективність роботи підприємства, найбільше значення має поділ на групи внутрішніх і зовнішніх. Внутрішні чинники безпосередньо залежить від організаційного процесу самого підприємства, на зміну зовнішніх чинників підприємство вплинути не може ніяк [1].

До внутрішніх чинників слід віднести:

1. Галузева приналежність підприємства.
2. Склад і структура продукції, що випускається.
3. Розмір статутного капіталу підприємства.
4. Величина та структура витрат підприємства.
5. Стан майна та фінансових коштів.

До зовнішніх чинників можна віднести:

1. Політичні та правові фактори. Ця група здатна впливати на ступінь існуючих можливостей та загроз компанії. Зокрема, це політична ситуація в державі, розстановка суспільно-політичних сил, державне управління та регулювання, урядові витрати, відносини між корпоративною та політичною елітами, відносини уряду з іноземними державами, антимонопольне законодавство, трансформації у податковому законодавстві, грошово-кредитна політика;